

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IX. Epistola Synodica Concilii Illyriciani de fide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

est, sed solius Patris similitudinem gerit. Nam qui ita exponunt, Filium Dei creaturam esse eximiam ac præcellentem, impie docent. Nos vero perinde sentimus ac synodi, tum quæ Romæ, tum quæ in Galliis nuper factæ sunt, unam eandemque substantiam Patris ac Filii & Spiritus Sancti in tribus esse personis, hoc est, in tribus perfectis subsistentiis. Confitemur etiam, juxta expositionem fidei Nicænae, Filium Dei consubstantialem, incarnatum esse ex sancta virginе Maria, & inter homines habitasse, & universam pronostra salutem dispensationem impleisse, in nativitate, in passione, in resurrectione & ascensione in celum: eundemque rursus venturum, ut reddat unicuique prout vixerit, in die judicii, conspicuum universæ carni & Divinam potentiam suam ostensurum, cum Deus sit qui carnem assumpsit, non homo qui assumperit Deitatem. Eos vero qui contraria sentiunt, anathemate damnamus. Similiter anathema dicimus etiam illis, qui non sincere anathematizant cum qui dixit, Filium non fuisse priusquam genitus esset, sed antequam ætum gigneretur, virtute ac potentia in Patre extitisse. Hoc enim omnibus accidit creaturis, quæ non semper sunt cum Deo, sicut Filius semper est cum Patre, æterna generatione genitus. Et Imperator quidem hæc summatim exposuit. Ego vero synodi ipsius epistolam hic apponam.

ἐμφερής ὁ ψός, αἷλα ἢ μόνια τοῦ πατρί αὐτού.
Ω) δί γε ταῖς τέληγεμενοι, κάποια τέλαιρα
τον αἰσθαντας τὸν θυεῖ δογματιζεται. οὐκ
οὐ φρονεμενώς καὶ αἱ σύνοδοι οὐδὲ τε καὶ ρωμ
καὶ περγαλλιαν, μίαν εἶναι καὶ τὴν αὐλίων ἐποι
τε ταῖρος καὶ τε καὶ τε αὐχεις πνεύματος
σὺ τεισι περσάποις, έτεσιν, σὺ τεισι τελειω
τῶς αἴσεσιν. ὁμολογεμενοὶ καὶ τελειώσει
τελεὶ τὰ νηαῖα, Σεισαρκαδοτὸν Κοντεύεται
ομοτίου, ἐκ τῆς αἰγίας παρθένες μαελαταὶ
καὶ αὐθρώποις ἐσκηνωμέναι, καὶ πεπληρωμα
ταῖσαν τελεῖσθειη μῆδοις οἰκονομίαν, σὺ γάρ
καὶ πάθει καὶ αναστάσι, Στηίες θραυσταὶ αναβαῖται
καὶ πάλιν ξεῖνον δυοδιδόντες ημῖν καὶ τελείσθει
βιολεῖ σὺ τῇ ήμέρᾳ τῆς κείτεως, σαρκοφά
μενον, καὶ τελεῖσθειαν δύναμιν επιδεικνύειν,
θεοὺς οὐτα σαρκοφάρον, καὶ εἴκα αὐθρώπων θεοσ
εγν. καὶ τές εὐαγίας Φεγνεῖταις αἰνιθεμαῖο
μεν. ὁμοίως αὐαθεμαῖομεν καὶ τές μητρ
σίως αὐαθεμαῖοιας τὸν εἰπόντα, στιπε
χρυνθμοῖαι εὐκλεῖοψός, αἷλα γεφύνανται
σὺ περιστρεψαί χρυνθῆναι, δύναμει διέστη
ταῖροι. Υπογειοὶ εἰπάντων τῶν λιονταίων
εἰσι, τῶν μηδεὶς οὐκων μετεπειθεῖ, καὶ τῷς οὐρῷ
καὶ πατέρες εἰσιν, αἰδοῖσι χρυνθῆσι γε χρυμένη
ταῦτα μητινόν οὐ βασιλεὺς σὺ κεφαλαίῳ δι
δήλωκεν. ζεγωργὸς Σεισαρτῆς συνοδεύτα γράμ
ματαὶ σὺ θήσω τῇ συγγεφῇ.

CAP. IX.

Epistola Synodica Concilii Illyriciani de fide.
PISCOPI Illyrici, Ecclesiis Dei &
Episcopis Dioceſeos Asianæ,
Phrygiæ, Carophrygiæ, Pacatianæ in
Domino ſalutem. Cum in unum con-
veniſſemus, & prolixa quæſtio habita-
eſſet de ſalutari verbo, comprobavi-
mus conſubſtantialem eſſe Trinitatem
Patris ac Filii ac Spiritus Sancti. Aequum autem fuit, ut litteras ad vos ſer-
beremus, non ſophifticis argumenta-
tionibus Trinitatis cultu in explanan-
tes, ſed in humilitate hanc gratiam pro-
meriti. Eas igitur ad vos miſimus per
chariſſimum fratrem & co-miniftriū
noſtrū Elpidium presbyterum. Non in libris hu-
mana scriptis manu, ſed in voluminibus Servatoris noſtri Ieſu
Christi ſcriptum eſt: Ego quidem
sum Pauli, ego vero Apollo, ego

Κεφ. 6.
Συνοδηστή τῆς οὐ τῷ ἀλυρικῷ συναχθεῖστος σιωπής
πορτή τῆς πίστης.
Οἱέπτοκοποι³ ἀλυρικοῖς ταῖς ἐκκλησίαις
νήσοις, καρδιοφευγίας, πακαλιατός
κυρίῳ χάρισιν. συνελθεντὸν ἡμῖν ἐπὶ τὸ αὐτό⁴
Ἐγκλήσεως πολλῆς γνωμένης περὶ τῆς Κύριος
λογγα, ἀπεδείξαμεν ὁμολόγου ἔνατον τετρα-
δα ταλεσσονομάχοις αὐτὸν πνεύματι⁵. οὐλο-
διαίσταντες ματαία πόνος αρέσαι πρός οὐδα-
ς Σοφίσμασι τὰ τῆς θρησκείας τῆς τετραδοῦ
Γεράσοντας, ἀλλ' ἐν ταπενοφευγούντα λαζα-
θέντας τέτοντο μῆτρας Γεράσιμα απειδάλκαντο
διατετάξαπτον ἀδελφόν τὸν μῆτραν καὶ συλλεγε-
γεῖσπον τὸ προσεύσθεν. οὐ γάρ ἐν τοῖς ταῖς
μείζονας χειρῶν γεράσιμαστο, ἀλλ' ἐν ταῖς
σωτηρίαις τὸν μῆτραν ποσεγγιστεῖται λοις γέγερατ
ἔγω μὲν εἰμι πατέλας, ἔγω γέδπολος, ἔγω

τῆκοφαι, ἐγὼ δὲ ξεῖσθαι. μὴ ταῦλον θέσαιρά-
δη ταῦτην μή, ηὲς τὸνομα ταῦλον ἔξα-
πιδης; καὶ ταῦτα μὲν ἡρός τῆς μελέτα-
πενώσ, μήτετὸν καθόλος γράμματα διπο-
χαρέζαι τοὺς ὑμᾶς, διὰ τὸν τηλικύτον
Φόσον ὃν αὐτὸν οἰκηρύσσετε, πάσῃ τῇδε ὑμᾶς
επαρχίᾳ, διποχαρέζοιτε τὸ ἄκρον πυρίμα-
πο τὸ ταῦλος καὶ διέψει. ανάλινν ἐν ἔχομεν,
τέμνει τοὺς ὑμᾶς τὸν κύριον ἡρόν τὸ συλ-
λεγρύον ἐπίδιον διποτῆς βασιλευόντων ρω-
μαίων δεκτῆς, τοῦτο τὸ γράμμα ἔχοντα,
καταματόντα εἴης δέης τῶς ἐχεῖ τὸ κύριον
ιηρόν γύμνομοστιον τῶν τειάδας ακρύλον-
τες, ανάθεμα ἔσω. τοῖς δὲ κυρύ-
τεσιν ὁμοστιον τῶν τειάδας, οὐ βασιλεία τῶν
τειάδων ιτοίμασι. διποχαρέμεν ἐν ὑμᾶς
ἀδελφοῖ, μητέρος διδασκαλεῖν, μηδέτερο-
δοξεῖν αὐτῷ οὐοστιον δεῖ καὶ διὰ ταῦλος κη-
ρύζοντες τὴν τειάδα, διποτῆς κηρυκομη-
στιον τεθεῖ βασιλείαν διετέτει γράφον-
τες, ηγετομνησιν ἔχοντες ἐχαρέζαμεν τοῦ
ιηρότον γράμμα, καὶ αειτῶν καθισμάτων
Ἐπισκοπῶν, ηκαλασατένων συλλάτυργον,
ἐν μηνεῖν τῶν Κητέλης χειρομένων Ἐπι-
σκοπῶν ύμεις εἴτε μή, οὐδὲτὸν τηρεσίν εἰ-
εις ὀμοίως τεκνα τηρεσίν εἰρέρες καὶ διαικο-
νεις, δέποτε τηρεαίκες τάγματοι, οὐαστιν
αἱρεπληπτοι πανταχόθεν, καὶ μὴ διποτὸν βε-
λούδην καὶ τεραῖλην διηρέζης. εἰς τέτον
αὐτὸν διατίθημεν διὰ τοῦτο διποχα-
ρέζαι, διὰ τὸ δότον αληναῖς εὐαὶς των ταῦλων
τὸν κύριον ἡρόν τὸ συλλάτυργον ἐπίδιον. Ἐπι-
στρέψακαλασατόντα τὸ κύριον μαίωμή, εἰς
τοτέ τούπλαίν γε χρυσέμενον τοῦτο διέψει
ημῆρον τὸ συλλάτυργον δισαδίς. λοιπὸν εἰς καὶ
τοτέ τούπλαίν γε χρυσέμενον τοῦτο, διποχεύον
τὸν ταῦλον αὐτῷρωπον, ἐνδύσατε τὸν κα-
τιόν. καὶ γύκει ὁ αὐτὸς αδελφὸς καὶ συλλάτυρ-
γος ἐπίδιοι, διδάξει ὑμᾶς κηρέζαι τὸν
ἀλητῆτων ὅπηάγια τειάδας, ηγετομνησιοτα-
θεωκαὶ τατεῖ, σὺν καὶ καὶ αγιοπυριμαίν-
γιασαι, δεδοξασαι, τεφανέω), τατεῖ
εἰς γῆ, καὶ εἰς τατεῖ, σὺν αγιοπυριμαίνεις
εὖ αἰῶνας. Φανερωθέντοι γό τετέ, φα-
νερώς διαπομεντα τὸν αγιαν τειάδα ὁμοστιον, κατὰ τὸν ταῦλον
επιτείσαν τὸν τὸν αγιαν, ην καὶ οἱ ταῦλες εἴεσαντας κηρυχομένης

Hujus ergo fiduci prædicatione, perniciosi dæmonis laqueos vitare poterimus. Hoc autem extincto, licebit pacificis litteris nos invicem salutare, & in pace ac quiete degere. Porro scripsimus vobis, ut cognoscere possitis Arianitas qui depositi sunt, qui non confitentur Filium esse ex Patre substantia nec Spiritum Sanctum. Quorum nomina subiectimus. Sunt autem Polychronius, Telemachus, Faustus, Asclepiades, Amantius, Cleopater. Et hæc quidem in hunc modum, ad gloriam Patris ac Filii ac Spiritus Sancti, in sæcula sæculorum, amen. Valete vos optamus per multa annorum curricula, in Deo Patre & Filio Servatore nostro ac Spiritu Sancto.

Αγίος των οικουμενικών θαυμάτων, διακοπόρευτα της Αστραπής
εις δαιμόνον ἐκφυγεῖν τὰ θέρετρα. Σε
δεύτερο γοῦν τότε, διακοπόμενα εἰρηνικοὶ³
χράμματαν έαυτοῦ παραπομένειν, εὐ εἰρηνικοὶ³
γούλες, ἔρχεται φαρδύ εν ύμιν, οὐα τείνεται εχθρός
οὐ καθαρετέντας δεσμομανίτας, τοῦ μη
μολογεῖντος εἰς τὸ ἄστιας & πάλεος τοκυόν, οι-
τετοάγονον ποθεῖα. οὐδὲ οὐμαλαίτοξά
μεν. τολυχεόντος, τηλέμαχος, φαίσθε
ἀσπληπιαδῆς, αἷμαδίντος, κλέσπατορος. το-
ταῦτα μην γέτως εἰς δόξαν πάλεος καὶ γένεται
γένεται ποθεῖα, εἰς σύντοινας τῷ αἰώνιον α-
κέν. ερρόδος ίμας διχόμενα τῷ παλεοῖς το-
ψιδιοῖς (αἱ πρώται μηρικήται), σὺν αἴρισθαι ποθεῖα,
πολλαῖς εἰς τὴν παραστοῦσις.

CAP. X.

De heresi Audianorum.

ET Imperator quidem omni laude dignissimus, Apostolicæ doctrinæ ejusmodi curam gerebat. Peridem vero tempus Audæus quidam, natione Sirus & lingua, novorum dogmatum inventor exitit: qui cum pravæ doctrinæ fœtum jara dudum parere cœpisset, tunc primum in notitiam omnium venit. Nam primum quidem stulte interpretatus hæc verba: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram: Deum humana forma præditum esse existimavit, & corporis membris circundatum esse credidit, divinæ Scripturæ mentem haudquam perspiciens. Etenim Scriptura sepe numero humanorum membrorum vocabula divinis operationibus imponit. Propterea quod si qui subtiliora percipere nequeunt, per hæc facilius Dei providentiam intelligent. Huic impietati alia quoque similia adjunxit. Ex Manetis enim deliriis errorem tuum mutuatus, Deum hujus universi, nec ignis nec tenebrarum conditorem esse dixit. Verum hæc & alia id genus sectatores illius occultant. Ajunt autem, ideo se ab Ecclesiasticis conventibus segregatos agere, quod quidam ex nostris detestandas usuras exigant, quidam cum mulieribus non legitimo matrimonio sibi sociatis turpiter vivant: si vero qui ab ipsis vitiis alieni sunt, libere cum illis communicent. Has obcautias seorsum se ab aliis degere prohibent, dogmatum suorum blasphemiam dissimulantes. Est autem hic præ-

Ο Μὲν δὴ πανδίφημι Θεοτοκίᾳ, τὸ
σαιάριν τῷ διποσολικῶν δοματων
ποιῆσθαι φρονέσσα αὐδαῖ θέτε περιθύεται
θύρος καὶ τελεί φαντασίαν διέρθεται δοματων
καὶ σπένδεται τὸν κατεργάτην τούτου μην τῷ
πονηρῷν αἰδίων λόγοιν θέτε, τοτε δὲ διῆλθε
θύροις θύραις. περιθωρίον μὲν γάρ οὐκέτι τοις
τοῖς ποιήσαμεν αὐθωραπονικαῖς εἰκόνας ἡμετέρων
καὶ καθ' ὄμοιώσιν, αὐθωραπείαν ἐχθρούς μορφῶν
τὸ θεῖον πάστελασε, καὶ τὰς σωματικὰς
κειμένας ἐπόπτασε μόρια, τὸ θεῖον χραφῆς κατ-
ιδὼν τηλείαν διάγονεν. πολλάκις γὰρ ταῖς βεβαι-
κεντρογενεσίαις, τοῦ αὐθωραπίων μορείων ὀνομα-
τα φέρεινται, επεδήρασον (4) τῶν λεπτοῖσιερ
ἐπαίρεντων δυνάμεροι, διὰ τάττων τούτων τούτων
περιμήνθαν μανθάνεται. ποσέθεκε τοῦτο
τῇ δυνατεσσίᾳ, καὶ ἔτερος τοῦτο πάλισια. ἐγνή-
της δὲ μάνεν (5) πλάνης ἐξαντάσσει, ε-
πειδὴ πυρεῖς, ζετεῖς σκότωτος ἐφιπλεύει τοις δημιουρ-
γον τὸν τῶν ὅλων θεόν. ἀλλα ταῦτα μὴ καὶ
ὅσα τοιωτα κατακρύπτεσσιν (6) τὸν εἰκόνασιν
μορείας φάσκεται τῶν εἰκληπτικῶν αἵτινες
χονιάδες συμλόγων, επεδήν τινες μὲν τοὺς επε-
ρχοντας εἰσπέμπεται τόκον, τίνες δὲ γυναικεῖς
εἰνόμω γάμους σωματικῆτες, καὶ σανομένες βεβί-
σιν. (7) Τάττων ἀποπλαγμάτων τέτοιοις αἵτινες
κοινωνεῖσι διὰ ταῦτα φασίν σπένδεις καὶ
ἔστις βιοθύραι, τηλείαν δογμάτων δι-
κρύπτοντες βλασφομίαν. εἴτε μήποτε καὶ